

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 9.1.2015 г.
COM(2014) 749 final

2014/0358 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за приемане на измененията на Протокола за устойчивите органични замърсители
от 1998 г. към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни
разстояния от 1979 г.**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

Конвенцията от 1979 г. за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния (наричана по-долу „Конвенцията за ТЗВДР“), сключена под егидата на Икономическата комисия за Европа на ООН (ИКЕ на ООН), е основната международноправна рамка, регламентираща сътрудничеството и мерките за ограничаване и постепенно намаляване и предотвратяване на замърсяването на въздуха и неблагоприятните му последиствия за човешкото здраве и околната среда в региона на ИКЕ на ООН, със специален акцент върху трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния.

Конвенцията за ТЗВДР е подписана от името на Европейската икономическа общност на 14 ноември 1979 г. и одобрена с Решение 81/462/ЕИО на Съвета от 11 юни 1981 г.¹

Към днешна дата действието на Конвенцията за ТЗВДР е разширено с осем протокола, в това число с Протокола за устойчивите органични замърсители от Орхус от 1998 г. (наричан по-долу „протоколът“). Целта на протокола е да се контролират, намалят или прекратят заустванията, емисиите и изпусканията на устойчиви органични замърсители (УОЗ) в околната среда. В него се съдържат следните изисквания към страните: i) да прекратят производството и употребата на вещества, включително алдрин, диелдрин и токсафен, в съответствие с определените изисквания по изпълнението; ii) да ограничат употребата на дихлородифенилтрихлороетан (ДДТ), хексахлороциклохексани (ХХХ) и полихлорирани бифенили (ПХБ); и iii) да намалят своите общи годишни емисии на полициклични ароматни въглеводороди (ПАВ), диоксини/фурани (ПХДД/Ф) и хексахлоробензен (ХХБ) спрямо равнището на съответните емисии през 1990 г. (или друга година между 1985 г. и 1995 г.). Във връзка с това страните трябва да гарантират, че: i) операторите на големи стационарни източници на емисии на ПХДД/Ф, ПАВ и ХХБ, включително горивни инсталации, инсталации за производство на кокс, чугун, стомана и алуминий, и съоръжения за консервация на дървесина, използват най-добрите съществуващи методи; ii) някои от инсталациите за изгаряне на отпадъци отговарят на определените норми за допустими емисии, приложими за ПХДД/Ф; iii) се предприемат ефективни мерки за контрол на емисиите на УОЗ от мобилни източници; и iv) след превръщането на устойчивите органични заместители в отпадъци, те се транспортират и обезвреждат по екологично обоснован начин. Наред с това страните трябва да разработят и поддържат регистри на емисиите на ПХДД/Ф, ПАВ и ХХБ и да събират информация относно производството и продажбите на останалите УОЗ, обхванати от протокола. С оглед планирането на мерки и инициативи за изпълнение на всички задължения по протокола страните трябва да разработят съответните стратегии, политики и програми.

Присъединяването на Общността към протокола беше одобрено от името на Общността с Решение 2004/259/ЕО на Съвета от 19 февруари 2004 г.² Протоколът влезе в сила на 23 октомври 2003 г. и беше транспониран в правото на ЕС посредством няколко правни инструмента³. Сред тях по-конкретно са Регламент (ЕО) № 850/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно устойчивите органични замърсители

¹ ОВ L 171, 27.6.1981 г., стр. 11.

² ОВ L 81, 19.3.2004 г., стр. 35.

³ Подробните изисквания за отчитане на атмосферните емисии на ПАВ, ХХБ, диоксини/фурани и ПХБ са посочени в отделно решение на изпълнителния орган на страните по Конвенцията за ТЗВДР и са обхванати от предложението на Комисията за директива на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2013 г. за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители и за изменение на Директива 2003/35/ЕО (COM(2013) 920).

и за изменение на Директива 79/117/ЕИО⁴, Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъците⁵ и Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването⁶, като понастоящем тези две директиви са заменени с Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността⁷.

В съответствие с член 10, точка 3 от протокола страните разгледаха доколко предвидените в него задължения са достатъчни и ефективни. През 2007 г., въз основа най-вече на предложенията на Европейския съюз, страните се договориха да започнат преговори за преразглеждане на текста на протокола и на приложенията към него⁸. Целта е да се актуализира списъкът на обхванатите от протокола УОЗ, да се подобри приспособимостта на протокола към разработваните в бъдеще най-добри съществуващи методи и да се улесни присъединяването на страните с икономика в преход към изменения протокол. Съобразно с това през 2008 г. и 2009 г. Съветът на Европейския съюз упълномощи Комисията да участва в преговорите от името на ЕС.

В резултат на преговорния процес страните, присъстващи на 27-ата сесия на изпълнителния орган на Конвенцията за ТЗВДР, приеха с консенсус решения 2009/1, 2009/2 и 2009/3 за изменение на текста на протокола и приложенията към него⁹, и Решение 2009/4 за актуализиране на указанията във връзка с най-добрите съществуващи методи¹⁰.

Не се изисква ратифициране от страните на Решение 2009/3, с което се изменя приложение V към протокола относно определянето на най-добрите съществуващи методи за контрол на емисиите на УОЗ от категориите източници, посочени в приложение VIII към този протокол, и се заличава приложение VII относно препоръчителните мерки за контрол при намаляване на емисиите на УОЗ от мобилни източници. В съответствие с член 14, точка 4 от протокола, на 14 септември 2010 г. всички страни по него бяха уведомени за посоченото изменение, което влезе в сила на 14 декември 2010 г. Решение 2009/4, което се отнася до приемането на документ с указания относно най-добрите съществуващи методи за контрол на емисиите на УОЗ, също не изисква ратифициране от страните.

В съответствие с член 14, точка 3 от протокола решения 2009/1 и 2009/2, които изменят текста на протокола и на приложения I, II, III, IV, VI и VIII към него, трябва да бъдат ратифицирани от страните. Измененият протокол включва по-конкретно: i) нови вещества (хексахлоробутадиен, тетра-, пента-, хекса- и хептабромодифенилови етери, пентахлоробензен, перфлуорооктансулфонат (ПФОС), полихлорирани нафталени и късоверижни хлорирани парафини (КВХП); ii) актуализация на изискванията по изпълнението, приложими за ДДТ, хептахлор, хексахлоробензен, полихлорирани бифенили (ПХБ) и пределните стойности на емисиите, приложими за емисиите на ПХДД/Ф от някои инсталации за изгаряне на отпадъци; iii) установяване на нови норми

⁴ ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 7.

⁵ ОВ L 332, 28.12.2000 г., стр. 91.

⁶ ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.

⁷ ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17.

⁸ Доклад на изпълнителния орган в рамките на неговата 25-а сесия (10—13 декември 2007 г.), ECE/EB.AIR/91.

⁹ Решения 2009/1, 2009/2 и 2009/3, 27-а сесия на изпълнителния орган на конвенцията (14—18 декември 2009 г.), ECE/EB.AIR/99/Add.1.

¹⁰ Решение 2009/4, 27-а сесия на изпълнителния орган на конвенцията (14—18 декември 2009 г.), ECE/EB.AIR/99/Add.1.

за допустими емисии за ПХДД/Ф от агломерационни инсталации и електродъгови пещи; iv) добавяне на ПХБ в списъка на веществата, чиито годишни емисии трябва да са под равнището на емисиите от референтната година и трябва да бъдат докладвани. В изменения протокол също така се предвижда известна гъвкавост за присъединяващите се към него страни с икономика в преход по отношение на графика за прилагането на нормите за допустими емисии и на най-добрите съществуващи методи, както и по отношение на избора на референтна година, спрямо която страните трябва да намалят своите общи годишни емисии на ПХДД/Ф, ПАВ, ХХБ и ПХД.

Изискванията, съдържащи се в измененията на протокола, са изцяло транспонирани в законодателството на ЕС и по-специално в регламенти (ЕС) № 756/2010 и № 757/2010 на Комисията от 24 август 2010 г.¹¹ и Регламент (ЕС) № 519/2012 на Комисията от 19 юни 2012 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 850/2004¹², както и в горепосочената Директива относно емисиите от промишлеността и в приетите в съответствие с нея решения за изпълнение на Комисията, с които се установяват заключенията във връзка с най-добрите съществуващи методи по отношение на различни сектори на промишлеността, в частност на производството на чугун и стомана¹³. Предвидените в законодателството на ЕС специфични и условни изключения за производството, пускането на пазара и употребата на КВХП и ПФОС са в съответствие с допустимите изключения, установени в изменения протокол.

Посочените изменения следва да бъдат допълнително транспонирани — по-специално чрез нова директива, която определя актуализирани национални тавани за емисиите на някои атмосферни замърсители и предвижда годишни описи за националните емисии, обхващащи наред с другото емисиите на УОЗ, включително ПАВ, ПХДД/Ф, ХХБ и ПХБ¹⁴.

С оглед на гореизложеното е целесъобразно Европейският съюз да приеме измененията на протокола.

Приложенията към настоящото решение включват текстовете за изменение на протокола, съдържащи се в решения 2009/1 и 2009/2.

¹¹ ОВ L 223, 25.8.2010 г., стр. 20 и 29.

¹² ОВ L 159, 20.6.2012 г., стр. 1.

¹³ Решение за изпълнение на Комисията 2012/135/ЕС от 28 февруари 2012 г. за формулиране на заключения за най-добри налични техники (НДНТ) при производството на чугун и стомана, съгласно Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (ОВ L 70, 8.3.2012 г., стр. 63).

¹⁴ Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители и за изменение на Директива 2003/35/ЕО от 18 декември 2013 г. (COM(2013) 920).

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за приемане на измененията на Протокола за устойчивите органични замърсители от 1998 г. към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния от 1979 г.

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) След одобряването през 1981 г. на Конвенцията на ИКЕ на ООН за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния¹⁵ Съюзът стана страна по нея.
- (2) След одобряването на 19 февруари 2004 г. на Протокола за устойчивите органични замърсители от 1998 г. към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния¹⁶ Съюзът стана страна по него.
- (3) През 2007 г. страните по Протокола за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния започнаха преговори с цел допълнително да се подобри защитата на човешкото здраве и околната среда, включително чрез актуализиране на списъка на съответните вещества и нормите за допустими емисии, приложими за някои инсталации за изгаряне на отпадъци.
- (4) Страните, присъстващи на 27-ата сесия на изпълнителния орган на Конвенцията на ИКЕ на ООН за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, приеха с консенсус решения 2009/1, 2009/2, 2009/3 и 2009/4 за изменение на Протокола за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния.
- (5) Решение 2009/3 влезе в сила и поражда действие въз основа на ускорената процедура, предвидена в член 14, точка 4 от протокола.
- (6) Решение 2009/4, което се отнася до приемането на документ с указания относно най-добрите съществуващи методи за контрол на емисиите на устойчиви органични замърсители, не изисква ратифициране.
- (7) По отношение на решения 2009/1 и 2009/2 е необходимо ратифициране от страните по протокола в съответствие с член 14, точка 3 от протокола.

¹⁵ ОВ L 171, 27.6.1981 г., стр. 11.

¹⁶ ОВ L 81, 19.3.2004 г., стр. 35.

- (8) С оглед на това измененията на Протокола за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния следва да бъдат одобрени от името на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Измененията на Протокола за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния се одобряват от името на Съюза.

Измененията на протокола са приложени към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета посочва упълномощеното лице, което да депозира от името на Европейския съюз документа за приемане, предвиден в член 14, точка 3 от Протокола за устойчивите органични замърсители от 1998 г. към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния, изразяващ съгласието на Европейския съюз да се обвърже с посочения протокол със съответните изменения в него.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател